

Strandbu Camping – 9143 Skibotn
Olderelv Camping – 9143 Skibotn
Skibotn Camping – 9143 Skibotn
Slettnes Fjordcamping – 9046 Oteren
Hatteng Grillbar & Camping – 9046 Oteren
Brennfjell Camping – 9143 Skibotn
Helligskogen Fjellstue – 9143 Skibotn
Lyngentourist / Caravanparken – 9046 Oteren

Storfjord 2.5.2019

Til
Kommunal- og Moderniseringsdepartementet

De ovenfor nevnte bedriftene avholdt et bransjemøte 28.4.2019 med bakgrunn i høringsnotat 15.03.2019 saksnummer 18/5790 – endringer i byggeteknisk forskrift,

Brannsikkerhet og avstandskrav på campingplasser.

Våre bedrifter representerer og disponerer 840 oppstillingsplasser for campingvogner i Storfjord kommune (1939) i Troms Fylke. Sannsynligvis er vi den kommunen i Norge med størst mengde av campingvogner på helårs oppstillingsplasser. Denne driftsformen har vært drevet siden 1960 tallet og representerer en av de største næringene i vår kommune, samlet, - om ikke den største? At Storfjord kommune har utviklet seg til XXL-campingdestinasjon skyldes faktorer med klimatiske fortrinn, Lyngenfjordens storslåtte natur, og et imøtekomende og gjestfritt folk. Samtidig er konseptet med campingvogn i kombinasjon med spikertelt et kvikk-fiks konsept både i etablering og avvikling, i motsetning til dyre og tunge søkeprosesser for hyttealternativet.

Gjennom de tre (3) siste årene har vår bransje og våre bedrifter hatt stort fokus og årlige kontroller fra branntilsynet som Storfjord kommune kjøper fra Tromsø Brann og Redning. I tillegg gjennomfører el-tilsynet årlige kontroller, også det med sikte på å forhindre brann. Flere av våre bedrifter har vært nødt for å bruke store summer til risikoanalyse-rapporter, - kjøpt av brannteknisk og ingeniørfaglig bedrift COWI Tromsø. Derneft har brannforebygging med bakgrunn i COWI rapport, kostet betydelige summer for noen av våre bedrifter.

Dersom de foreslåtte endringene i høringsnotat av 15.3. om avstandskrav på campingplasser er tenkt gjennomført med tilbakevirkende kraft, vil virkningen være en rasering og sanering av verdier bygd opp gjennom flere tiår. Det er særlig krav om avstander på bakkenivå (50 cm eller lavere høyde) som skaper dramatiske innvirkninger for utleiere, så vel som leietakere.

Campingplasser med helårs plasser er å regne som en «bydel» i miniformat. Alle installasjoner er tilpasset de størrelser og avstandskrav som var gjeldende da «bydelen» ble etablert. Strømforsyninger, dataforsyninger, kabel-TV, vannforsyninger, er i stor grad, og i de fleste tilfeller tilpasset hver tomt og gate/ vei. Dersom hver plass tvinges til å endre grenselinjer, - selv bare med en (1) meter, vil infrastrukturen som ligger nedgravd i bakken ikke lenger være i overensstemmelse med eventuell ny plass-struktur.

Vi spør oss derfor: Hvordan ville ett slikt forslag til avstands endringer bli dersom det kom nye avstandskrav mellom boliger og tomter til en gammel etablert bydel i Tromsø, Bergen eller Oslo? Svaret gir seg selv.

På side 8 i høringsnotatet under pkt 5.2 som omhandler økonomiske og administrative konsekvenser, heter det (sitat): *Kostnadene til arealbruk for campingplassiere ved at avstanden øker fra 3 til 4 meter, er ifølge rapporten fra Oslo Economics betydelige.*

Ut fra våre vurderinger er det benyttede begrepet betydelig, - så betydelig, at for noen bedrifter kan innføring av 4 meter kravet med tilbakevirkende kraft bety «kroken på døra» for lønnsom drift. Våre bedrifter vil på det sterkeste fraråde K&M Dep å tvinge igjennom en slik løsning som foreslått.

Våre bedrifter har nedlagt et betydelig arbeid og lagt inn betydelige budsjettsummer i løpet av de siste 2 årene med å gjennomføre tilfredsstillende brannforebygging med 3 meter avstand mellom brennbare enheter. Skulle det nå bli innført en grense på 4 meter, har vi gjennomført et arbeid og påtatt oss kostnader som bare kan oppfattes som meningsløst.

I bydeler med gammel og tett bebyggelse, som oppfattes som særlig brannfarlig, tillegges det som regel utvidede krav til beredskap og installasjoner av brannforebygging og slukkeutstyr. Det er slike krav vi mener K&F Dep må tillegge brannsikkerheten på allerede etablerte campingplasser som avbøtende tiltak for å trygge og forhindre brann og brannfare.

For oss er det en selvfølge at samtlige campingenheter skal ha røykvarslere og brannslukkere.

Vi ser på kravet til 75 m² for en campingenhet og maksimumshøyde på 3,5 meter som en mindre utfordrende kravspesifikasjon.

Så nevnes det i høringsnotatet følgende (side 4 pkt 2, nest siste avsnitt):

Det tas sikte på å forskriftsfeste krav til størrelse på, og avstand mellom parseller på campingplasser. Dette vil etter planen sendes på høring i løpet av 2020.

Kravet til avstand mellom parseller er av samme art (6 til 8 meter), og har samme konsekvens som kravendring fra 3 til 4 meter, og har på mange måter et enda større kostnads- og infrastruktur-omfang enn justeringer mellom enheter. Det er derfor, etter vår oppfatning, særdeles uheldig å foreta endringer i regelverk som rammer denne næringen, i flere etapper.

For våre bedrifter ser det ut som om departementet forsøker å vedta «noe» i et særdeles hastverk, for så på nytt, - å komme med samme type krav om avstandsendringer (parseller) ett år seinere, som igjen får de samme konsekvenser hos campingplassierne, og ikke minst våre kunder / leietakere.

Vår kommune er en populær destinasjon, men dessverre registrerer vi at villcamping er et økende ukontrollert fenomen. Statskog eier store områder i vår kommune, der grunneier tillater at slik ulovlig virksomhet slår rot. Det samme gjelder Statens Vegvesen sine etablerte rasteplasser, som gjennom hele året fungerer som gratis campingplasser, uten kontroll for branntilsyn, el-tilsyn, mattilsyn m.m., og der tettheten mellom boenheter og overnattingsgjester overgår enhver forskrift som registrerte campingplasser forplikter å overholde.

Ved å gjennomføre nye tilbakevirkende endringer fra dagens regelverk på avstander innenfor, i dag, - godt brannsikrede campinganlegg, ligger det en betydelig fare i; - at berørte kunder finner enklere måter (fricamping) å etablere seg på, og som ingen offentlige etater finner frem til, og derved unngår kontrollerer.

Dersom man ønsker å forebygge og redusere faren for skade på liv og helse ved brann i segmentet camping, kan dette gjøres best ved først og fremst; - å innlemme det vi oppfatter som ulovlige «nisjeområder» som i dag som står helt uten regelverk og uten ansvarlig personell for daglig

oppfølging av sikkerhet. I vår kommune oppgir vi i særlig grad Statens Vegvesen og Statskog som aktører som ikke følger opp ulovlig og ukontrollert overnattingsvirksomhet, der krav til brannsikkerhet ikke eksisterer.

Vi oppfordrer departementet til følgende:

- Unngå å hastegjennomføre forslaget i høringsnotatet.
- Utsett fristen ett (1) år, - til sommeren år 2020 inntil departementet har satt seg inn i virkeligheten til hvordan en tidsmessig campingplass har anlagt sin infrastruktur, og den sammenhengen dette må ses i, i forhold til de forslag til justeringer som foreligger i høringsnotatet.
- Sørg for at ukontrollert og ulovlig gråsonecamping innlemmes i et regelverk, herunder bla a Statens Vegvesen og Statskog.
- Gjennomfør ikke et regelverk til brannsikkerhet med tilbakevirkende kraft som raserer ei veldrevet næring.
- Justeringer for å ivareta brannsikkerhet på etablerte campingplasser må gjøres ut fra samme prinsipper som om dette skulle gjelde en gammel tettbygd bydel eller en kolonihage. Man sørger for sterke beredskap og benytter brannhemmende materialer. Det sendes neppe et høringsnotat om oppjustering av brannforebygging i en bydel, der konsekvenser blir sanering av boliger?
- Justeringer av krav til brannsikkerhet må ikke foretas etappevis, men må ses under ett, og må være gjennomførbar på en slik måte at hverken plasseiere eller plassbrukere gir opp virksomheten av hensyn til «ikke gjennomførbare justeringsforslag». (Herunder tenker vi på krav til avstander mellom enheter og parseller)

For de ovenfornevnte berørte virksomheter

Stein Are Engstad – Geir Johnsen – Bjørn Seppola – Erlend Dreyer Larsen –
Fredrik Dreyer Letto Larsen – Lars Ingvald Bjørklund – Bjørnar Seppola – Kari og Steinar Overelv –
Hallgeir Naimak